
ОДБОР АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ И ОДЛУЧИВАЊЕ ПО ЖАЛБАМА – ПРАКСА ОД 2011. ДО 2013. ГОДИНЕ

УДК 343.85:343.352(497.11)“2011/2013“

Оригинални научни рад

Милош Д. Хркаловић М.А *

Сажетак

Рад се бави Одбором Агенције за борбу против корупције, као органом Агенције за борбу против корупције који има значајне надлежности, међу којима јесте и решавање у другостепеном поступку, односно одлучивање по жалбама на одлуке директора. Одбору Агенције за борбу против корупције приликом одлучивања по жалбама директно асистира Канцеларија Одбора. Такође, обрађују се проблеми у одлучивању по жалбама, као и пракса Одбора Агенције за борбу против корупције за 2011, 2012. и 2013. годину. Практика Одбора Агенције за борбе против корупције ће се, поред одлучивања по жалбама, укратко приказати и на примеру одлучивања по ванредним правним средствима. Оба приказа ће садржати број донетих одлука, као и садржину првостепених одлука. Посебно ће се осветлити и одређене нелогичности које се могу идентификовати у институционалном аранжману када је реч о првостепеном и другостепеном одлучивању у Агенцији за борбу против корупције. Циљ рада јесте да се укаже на институционално устројство Агенције за борбу против корупције у домену Одбора, први краткорочни циклус одлучивања по жалбама, те да се предложе поједина решења којима је могуће унапредити рад Агенције за борбу против корупције.

Кључне речи: Агенција за борбу против корупције, Одбор, Канцеларија Одбора, жалба, ванредна правна средства.

---

* Аутор је студент докторских студија на Факултету политичких наука, Универзитет у Београду

Увод

Агенција за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција), као независни контролни орган има велики значај у борби против корупције у Републици Србији. Агенција је установљена 2008. године Законом о Агенцији за борбу против корупције¹, али је формирана тек 2010. године. Од тада, Агенција се труди да на што бољи начин, и поред неких проблема са ингеренцијама, утиче на смањење корупције. Сваке године се може приметити да грађани све више перципирају рад Агенције на позитиван начин и да је виде као једног од покретача борбе против корупције, што се идентификује у бројним истраживањима јавног мњења. Примера ради, 13% грађана је јуна 2012. године сврставало Агенцију у основне носиоце борбе против корупције, док је јуна 2013. године то чинило 35% грађана Републике Србије.²

Одбор Агенције је, хијерархијски гледано, високо позициониран у оквиру Агенције. Од многобројних надлежности, једна од основних и најважнијих јесте и одлучивање по жалбама. Наравно, постоје и одређени проблеми у самом функционисању одлучивања по жалбама, али се мора признати да пракса Одбора Агенције показује да оно функционише на задовољавајућем нивоу.

Одбор Агенције за борбу против корупције и Канцеларија Одбора

Одбор Агенције за борбу против корупције, поред директора, представља орган Агенције. Закон о Агенцији за борбу против корупције дефинише надлежности Одбора Агенције на следећи начин: „Одбор Агенције бира и разрешава директора Агенције, одлучује о увећању плате директора, одлучује по жалбама на одлуке директора којима се изричу мере у складу са овим законом, усваја годишњи извештај о раду Агенције који подноси Народ-

---

1 *Закон о Агенцији за борбу против корупције*, „Службени гласник РС“, бр. 97/2008, 53/2010, 66/2011 – одлука УС, 67/2013 – одлука УС, 112/2013 – аутентично тумачење о 8/2015 – одлука УС.

2 *Став грађана Србије према корупцији – осми истраживачки циклус*, УНДП Србија, http://www.rs.undp.org/content/dam/serbia/Publications%20and%20reports/Serbian/Corruption%20UNDP_SRB_Benchmarking%20Survey%20Serbian%20December%202013.pdf, 12/2013.), приступљено: 20.10.2015.

ној скупштини, врши надзор над радом и имовинским стањем директора, предлаже буџетска средства за рад Агенције, доноси пословник о свом раду и врши друге послове одређене овим законом. Одбор Агенције може, на предлог директора, да оснива саветодавна или радна тела Агенције.³

Како прописује Закон о Агенцији за борбу против корупције, Одбор Агенције броји девет чланова који се бирају на период од четири године и могу бити изабрани највише два пута, при чему их бира Народна скупштина на предлоге овлашћених предлагача, а они су: Административни одбор Народне скупштине; председник Републике; Влада; Врховни касациони суд; Државна ревизорска институција; Заштитник грађана и Повереник за информације од јавног значаја путем заједничког договора; Социјално-економски савет; Адвокатска комора Србије и удружења новинара у Републици Србији, путем заједничког договора.⁴ Тренутно, чланове Одбора чине проф. др Драгана З. Коларић (која је и председница Одбора), проф. др Евица Петровић, проф. др Зоран Стојиљковић, проф. др Божо Драшковић, Никола М. Станојевић, Зоран Вујичић и проф. др Драган Митровић. Овде је неопходно истаћи да је Одбор тренутно састављен од седам чланова, будући да Заштитник грађани и Повереник за информације од јавног значаја, као и удружења новинара, нису дали предлог за члана Одбора. Чланове Одбора који се тренутно налазе у мандату је изабрала Народна скупштина Републике Србије априла 2013. године, осим проф. др Драгане З. Коларић, која је изабрана јула 2013. године (за председницу Одбора изабрана 9. марта 2016. године) и проф. др Драгана Митровића, који је изабран марта 2015. године.

Одбор Агенције ради и одлучује на седницама које се у просеку одржавају два пута месечно, а седница се може одржати ако јој присуствује више од половине чланова Одбора, при чему се одлуке доносе већином гласова свих чланова. Радом Одбора руководи председник, кога, као и заменика председника (који замењује председника у случају његове одсутности или спречености и обавља друге послове за које га председник Одбора овласти), бирају чланови Одбора на годину дана. Надлежности председника Одбора, у складу са Пословником Одбора, су више-

3 *Закон о Агенцији за борбу против корупције*, „Службени гласник РС“, бр. 97/2008, 53/2010, 66/2011 – одлука УС, 67/2013 – одлука УС, 112/2013 – аутентично тумачење о 8/2015 – одлука УС, чл. 7.

4 Упореди: *Закон о Агенцији за борбу против корупције*, „Службени гласник РС“, бр. 97/2008, 53/2010, 66/2011 – одлука УС, 67/2013 – одлука УС, 112/2013 – аутентично тумачење о 8/2015 – одлука УС, чл. 9-10.

струке: представља и заступа Одбор пред државним органима и другим домаћим и међународним телима и организацијама; стара се о организацији рада и извршавању задатака и одлука Одбора; припрема и сазива седнице Одбора; предлаже дневни ред седница и председава седницама; предлаже покретање поступка за утврђивање да ли постоје разлози за разрешење члана Одбора и покретање поступка за разрешење директора и заменика директора Агенције; стара се о примени Пословника и других аката Одбора; сазива стручне састанке и председава им; потписује одлуке и акте Одбора; сарађује са директором и саветодавним и радним телима Агенције; сазива конференције за штампу и даје изјаве средствима јавног обавештавања, на основу утврђених ставова Одбора; обавља друге послове одређене законом, Пословником, одлукама и другим актима Одбора.⁵

Јавност рада представља један од најважнијих сегмената органа јавне власти и може се констатовати да је она, када је реч о Одбору Агенције, на веома високом нивоу, што је за сваку похвалу. Обезбеђивањем јавности рада се постиже максимална транспарентност према грађанима. Јавност рада Одбора се остварује на следеће начине: објављивањем општих аката Одбора у „Службеном гласнику Републике Србије“; објављивањем евиденција, извештаја и одлука у средствима јавног обавештавања; омогућавањем новинарима и другим заинтересованим лицима да прате седнице Одбора са којих јавност није искључена; одржавањем конференција за штампу; давањем службених саопштења; издавањем зборника праксе и других публикација у вези са радом Одбора и Агенције; омогућавањем приступа подацима о томе да ли је против одређеног функционера изречена мера и како је одлучено о жалби, будући да Одбор те информације сматра информацијама од јавног значаја.⁶

Након детаљнијег упознавања са Одбором Агенције, у наредном делу ће укратко бити речи о Канцеларији Одбора, будући да су Одбор и Канцеларија Одбора повезани на најдиректнији начин.

Пре свега, требало би напоменути да је Канцеларија Одбора ужа унутрашња јединица Агенције која је изван сектора и да су Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији одређени послови Канцеларије Одбора: припрема материјала и података за рад Одбора; израда одлука по жалбама; припрема

5 Упореди: *Пословник Одбора Агенције за борбу против корупције*, чл. 6.

6 Упореди: *Пословник Одбора Агенције за борбу против корупције*, чл. 4.

седница Одбора и координацију рада Одбора; припрема нацрта других одлука Одбора у складу са Пословником и израду записника; формирање и чување архиве Одбора; анализа и припрема података о раду Одбора за годишњи извештај о раду Агенције;

други послове из делокруга Канцеларије Одбора, у складу са законом, општим актима Агенције и налозима Одбора или председника Одбора.⁷

Канцеларијом руководи секретар кога Одбор поставља из реда запослених у Агенцији на предлог председника Одбора. Секретар Одбора припрема седнице Одбора, координира рад чланова Одбора, помаже председнику Одбора у обављању послова из његове надлежности, припрема нацрте одлука у сарадњи са саветницима, стара се о састављању, достављању и објављивању писаних исправа одлука, и обавља друге послове у складу са законом, општим актима Агенције и налозима Одбора или председника Одбора. Тренутни секретар Одбора је Валентина Шестовић.

Одлучивање по жалбама у Агенцији за борбу против корупције

Пре него што се детаљније прикаже одлучивање по жалбама и пракса Агенције у вези са том тематиком, биће дат кратак осврт на појам жалбе, њено дефинисање у Закону о општем управном поступку⁸, као и у Закону о Агенцији за борбу против корупције.

Жалба у управном поступку представља главни услов постојања инстанционе контроле, која је облик унутрашње административне контроле, односно жалба представља правно средство којим се конкретан управни акт нижег органа напада пред вишим органом управе.⁹ У Републици Србији, поступак другостепеног органа по жалби је утврђен Законом о општем управном поступку.

---

7 Упореди: *Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у стручној служби Агенције за борбу против корупције*, бр. 014-110-00-11/2014-06, чл. 16.

8 *Закон о општем управном поступку*, „Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001 и „Службени гласник РС“, бр. 30/2010.

9 Дејан Миленковић, *Јавна управа: одабране теме*, Факултет политичких наука, Београд, 2012, стр. 111.

Законом о општем управном поступку су постављена правила у вези са следећим појединостима када је у питању жалба: право на жалбу; надлежност органа за решавање по жалби; рок за жалбу; садржај жалбе; предавање жалбе; рад првостепеног органа по жалби; решавање другостепеног органа по жалби; жалба кад првостепено решење није донесено; рок за доношење решења по жалби; достављање другостепеног решења.¹⁰ Без жеље да се детаљније опише свака од наведених ставки, због потреба даље анализе биће поменуто само да другостпени орган жалбу може одбити, поништити решење у целисти или делимично, или га изменити, али може и да предметну ствар врати првостепеном органу на поновно решавање.

Закон о Агенцији за борбу против корупције уређује питање жалбе тиме што даје могућност да се против одлуке директора може изјавити жалба Одбору Агенције у року од 15 дана од дана достављања, да је одлука Одбора Агенције коначна, али да се против одлуке Одбора може покренути управни спор.¹¹ Наравно, у поступку пред Агенцијом се доследно примењују одредбе Закона о општем управном поступку. Жалба се непосредно шаље директору Агенције будући да је он орган који је донео првостепено решење, а уколико је она предата или послата непосредно Одбору, он је шаље првостепеном органу који испитује да ли је жалба допуштена, благовремена и изјављена од овлашћеног лица. Када првостепени орган нађе да је поднета жалба допуштена, благовремена и изјављена од овлашћеног лица, а није новим решењем заменио решење које се жалбом побија, доставиће жалбу са свим списима предмета Одбору.

Као што је већ напоменуто, Одбор Агенције је другостепени орган Агенције и решава по жалбама функционера на одлуке директора. Поред Закона о општем управном поступку и Закона о Агенцији за борбу против корупције, у одлучивању по жалбама је неопходно упознати се са великим бројем других законских и подзаконских аката, како би се правилно донела одлука. Међутим, могуће је идентификовати и неколико решења која нису постављена на исправан начин.

Пре свега, у самој надлежности Одбора да одлучује по жалбама на одлуке директора, могуће је увидети нелогичност, бу-

10 Упореди: *Закон о општем управном поступку*, „Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001 и „Службени гласник РС“, бр. 30/2010, чл. 213-238.

11 Упореди: *Закон о Агенцији за борбу против корупције*, „Службени гласник РС“, бр. 97/2008, 53/2010, 66/2011 – одлука УС, 67/2013 – одлука УС, 112/2013 – аутентично тумачење о 8/2015 – одлука УС, чл. 51-53.

дући да би било исправније да је неки други функционер унутар Агенције првостепени орган. Рецимо, било би у складу са добром праксом да је председник Одбора првостепена инстанца. Такође, могло би се дефинисати и да је председник Одбора Агенције уједно и директор, чиме би се на неки начин постигао компромис.

Друга проблематична тачка јесте та да је директор Агенције одговоран за све првостепене одлуке, мада је, суштински и у пракси доказано, да су запослени у појединим организационим јединицама аутори текстова одлука, односно решења. Овде се као проблем може јавити број и квалитет одлука, чиме се поставља питање да ли је директор, и поред максималне добре воље, физички способан да све те одлуке правилно проучи, или би се можда решење могло наћи у томе да су руководиоци организационих јединица одговорни за одлуке из свог делокруга, што нас опет враћа на први проблем – оличење првостепене инстанце у функцији директора.

Трећи проблем, који је такође од великог значаја, јесте енормно велики број лица која имају статус функционера. У Републици Србији је број функционера значајно премашио 30.000, што је недопустиво велики број у односу на укупан број становника Србије. Решење овог проблема јесте у ужем дефинисању појма функционера, што би за једну од последица имало и смањење оптерећености Агенције, како у првостепеном, тако и у другостепеном поступку. Широко дефинисан појам функционера мултипликује проблеме, па се тиме пажња Агенција, уместо на круг људи које је заиста неопходно детаљно контролисати и по потреби кажњавати, усмерава на непотребно широк дијапазон, чиме се долази и до помало гротескне ситуације, која једној оваквој институцији, која пледира на максималној озбиљности, није потребна.

Са друге стране, могуће је увидети и другачија решења, којима би се нпр. проширила надлежност Одбора на другостепено одлучивање о свим одлукама директора којима се решава о правима и обавезама у вези са применом Закона о Агенцији за борбу против корупције и другог закона који упућује на надлежност Агенције, или повећала независност и самосталност Агенције тиме што би се смањила могућност уплитања извршне власти и политичких странака на избор чланова Одбора.¹²

---

12 *Водич кроз праксу Агенције за борбу против корупције*, (ур.) Бранко Лубарда, Татјана Бабић, Агенција за борбу против корупције, Београд, 2013, стр. 204-205.

На крају, као посебно значајно питање јесте правна форма одлуке којом се одлучује у првом степену. Будући да Агенција у првостепеном поступку доноси решење, на које је могуће изјавити жалбу, као и, уколико је странка незадовољна другостепеном одлуком, покренути управни спор пред надлежним управним судом, недвосмислено је да се Агенција измешта из уобичајене праксе независних контролних органа. Наиме, присутније је решење којим независни контролни органи издају препоруке (или сличне акте значајно различите од решења), које у крајњој инстанци резултира обавештавањем јавности и одређених *par excellence* политичких органа као што су Народна скупштина и Влада. Примере оваквих овлашћења препознајемо код неких од најистакнутијих независних контролних органа у Србији, као што је Заштитник грађана. Наравно, не морају се повлачити паралеле између различитих независних контролних тела, али се дефинитивно морају знати упоредни аранжмани.

Пракса Одбора Агенције за борбу против корупције у одлучивању по жалбама

Наредни део рада осврнуће се на праксу Одбора у одлучивању по жалбама, са посебним фокусом на број решених жалби и садржину одлука против којих је поднета жалба која је решена. Анализа ће обухватити 2011. , 2012. и 2013. годину. Секундарно, биће приказана пракса Одбора у вези са ванредним правним средствима.

У току 2011. године, Одбор је решио 35 жалби функционера на одлуке директора. Када су у питању жалбе на првостепена решења, Одбор је донео 24 одлуке којима су жалбе одбијене као неосноване, 2 одлуке којима су жалбе уважене, првостепена решења поништена и предмети враћени на поновни поступак, 2 одлуке којима су предмети враћени првостепеном органу на допуна поступка и једну одлуку о обустави поступка. Када су у питању жалбе на првостепену закључку, Одбор је донео две одлуке којима су жалбе одбачене и 4 одлуке којима су жалбе уважене, првостепени закључци поништени и предмети враћени на поновни поступак.

Табела 1. Решене жалбе и садржина одлука против којих је поднета жалба које су решене у 2011. години¹³

Решене жалбе у 2011. години						
	Жалбе на решења				Жалбе на закључке	
	Одбијене	Уважене	Враћено на допуну	Обустава	Одбачене	Уважене
	24	2	2	1	2	4
Укупно решено	35					
Садржина одлука против којих је поднета жалба које су решене у 2011. години						
Решење Агенције због повреде чл. 28 Закона о Агенцији за борбу против корупције					9	
Мера упозорења					9	
Мера јавног објављивања одлуке о повреди закона					5	
Мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције					8	
Закључак о одбацивању захтева за давање сагласности					1	
Закључак о одбацивању жалбе					1	
Закључак о одбијању предлога за повраћај у претходно стање					1	
Закључак о одбацивању жалбе као неблаговремене					1	
Укупно					35	

У току 2012. године, Одбор је решио 39 жалби функционера поднетих против одлука директора. Када су у питању жалбе на првостепена решења, Одбор је поводом 24 поднете жалбе донео

¹³ *Годишњи извештај о раду Агенције за борбу против корупције за 2011. годину*, стр. 24.

решења којим се жалбе одбијају јер је утврђено да је поступак који је претходио првостепеном решењу правилно спроведен, да је првостепено решење правилно и на закону засновано, те да је жалба неоснована. Са друге стране. Одбор је уважио жалбе, поништио првостепено решење и предмет вратио првостепеном органу на поновно одлучивање у десет предмета, од чега је у пет предмета Одбор донео закључак да се предмет врати првостепеном органу да допуни поступак. У свих пет случајева жалби које су поднете против закључака, оне су одбијене.

Табела 2. Решене жалбе и садржина одлука против којих је поднета жалба које су решене у 2012. години¹⁴

Решене жалбе у 2012. години				
	Жалбе на решења			Жалбе на закључке
	Одбијене	Уважене	Враћено на допуну	Одбијене
	24	5	5	5
Укупно решено	39			
Садржина одлука против којих је поднета жалба које су решене у 2012. години				
Решење Агенције због повреде чл. 28 Закона о Агенцији за борбу против корупције				7
Мера упозорења				6
Мера јавног објављивања одлуке о повреди закона				1
Мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције				7
Решење о одбијању захтева за давање сагласности функционеру за обављање друге јавне функције				10

¹⁴ *Годишњи извештај о раду Агенције за борбу против корупције за 2012. годину*, стр. 24.

Решење о одбијању захтева за давање сагласности функционеру за обављање другог посла	1
Решење поводом захтева за давање сагласности функционера за обављање другог посла којим се утврђује сукоб интереса и обавезује функционер да престане са вршењем другог посла	2
Закључак о одбацивању захтева за давање сагласности	5
Укупно	39

У току 2013. године, Одбор је решио 146 жалби функционера на одлуке директора. Када су у питању жалбе на првостепена решења, Одбор је поводом 93 поднете жалбе донео решења којим се жалбе одбијају јер је утврђено да је поступак који је претходио првостепеном решењу правилно спроведен, да је првостепено решење правилно и на закону засновано, те да је жалба неоснована. Са друге стране. Одбор је уважио жалбе у 26 случајева, у два случаја су жалбе делимично уважене, док је седам жалби враћено на допуну. Када је реч о жалбама на закључке, 16 их је одбијено, једна је уважена, а једна враћена на допуну.

Табела 3. Решене жалбе и садржина одлука против којих је поднета жалба које су решене у 2013. години

Решене жалбе у 2013. години							
	Жалбе на решења				Жалбе на закључке		
	Одбијене	Уважене	Делимично уважене	Враћено на допуну	Одбијене	Уважене	Враћено на допуну
	93	26	2	7	16	1	1
Укупно решено	146						
Садржина одлука против којих је поднета жалба које су решене у 2013. години							

Решење о одбијању захтева за давање сагласности функционеру за обављање друге јавне функције	33
Решење Агенције због повреде чл. 28 Закона о Агенцији за борбу против корупције	29
Закључак о одбацивању захтева за давање сагласности (неблаговременост, недопуштеност)	17
Мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције	16
Мера јавног објављивања одлуке о повреди закона	14
Решење поводом захтева за давање сагласности функционера за обављање другог посла којим се утврђује сукоб интереса и обавезује функционер да престане са вршењем другог посла	11
Решење којим се утврђује повреда одредбе члана 43 Закона о Агенцији за борбу против корупције и функционеру се изриче мера упозорења којом му се налаже да поднесе извештај о имовини и приходима	3
Решење о одбијању захтева за давање сагласности функционеру за обављање другог посла	3
Решење о одбијању захтева за давање сагласности за заснивање радног односа по престанку јавне функције	1
Решења којим се утврђују друге повреде закона (чл. 27, чл. 30, чл. 31, чл. 32, чл. 33, чл. 35, чл. 43) и функционерима изричу мере упозорења којима им се налаже да поступе у складу са законом (да престане са обављањем другог посла, да пренесу управљачка права, да пренесу право пословођења у предузетничкој радњи и др)	18
Закључак о одбацивању захтева за понављање поступка	1
Укупно	146

Као што се може приметити, 2013. године је значајно увећан број решених жалби у односу на претходне године. Ако се зна да је 2010. године решено 77 жалби, 2011. године 35 жалби, 2012. године 39 жалби, а 2013. године 146 жалби, долази се до податка да је у 2013. години решен готово једнак број жалби као у прет-

ходне три године заједно. На овом месту се мора напоменути да ни број пристиглих жалби по годинама није значајно различит од броја решених жалби.

Наравно, питање које се овде поставља јесте због чега је дошло до овог значајног повећања. Одговор није лак и никако не може бити једнозначан. На првом месту, можемо говорити о повећњу сазнања странака о могућностима правног лека на првостепено решење – жалбе. Ова теза може бити упитна имајући у виду да је 2010. године решено 77 жалби, док је наредне две године, појединачно, тај број био упола мањи. Даље, већ помињан широко дефинисан круг функционера је свакако допринео томе да се доноси велики број првостепених решења, а, последично, и жалби. Додато овоме, један број функционера није ни упознат да је ступањем на одређену позицију стекао статус функционера, па се у не малом броју случајева дешавало да странка жалбом покуша да доведе себе у повољан положај. На крају, али не и најмање важно, сам аутор је за време свог стажирања у Агенцији био сведок незанемрљивог броја жалби које су правно биле потпуно неутемељене, али које су странке њих виделе као свој пут ка управном спору. Наиме, дешавало се да усред процедуралних разлога странке успеју да добију спор пред надлежним управним судом, иако је законски ствар потпуно јасна и не иде на руку странки, већ је у складу са првостепеним решењем и одбијеном жалбом.

Када је реч о ванредним правним средствима, Одбор је донео две одлуке у 2011. години и 4 одлуке у 2013. години.

Табела 4. Решена ванредна правна средства и садржина првостепене одлуке против које је жалба функционера одбијена у 2011. години

Решена ванредна правна средства у 2011. години		
	Предлог за понављање поступка	Захтев за поништај коначног решења по основу службеног надзора
	Одбачен	Одбачен
	1	1
Укупно решено	2	

Садржина првостепене одлуке против које је жалба функционера одбијена у 2011. години

Решење Агенције због повреде чл. 28 Закона о Агенцији за борбу против корупције	1
Мера упозорења	1
Укупно	2

Табела 5. Решена ванредна правна средства и садржина првостепене одлуке против које је жалба функционера одбијена у 2013. години

Решена ванредна правна средства у 2013. години		
	Предлог за понављање поступка	Предлог за преиспитивање решења Одбора
	Одбијен	Одбачен
	3	1
Укупно решено	4	

Садржина првостепене одлуке против које је жалба функционера одбијена у 2011. години	
Решење Агенције због повреде чл. 28 Закона о Агенцији за борбу против корупције	2
Мера упозорења	1
Мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције	1
Укупно	4

Сагласно предоченим подацима, није велики број решених ванредних правних средстава у току функционисања Агенције. Такође, примећује се да су сва ванредна правна средства одбачена или одбијена.

Закључак

Одбор Агенције је веома важан орган Агенције, са значајним овлашћењима. Рад Одбора је у неким сегментима могуће по-

бољшати, а први корак би биле одређене законске измене којима би се, као што је приказано, дошло до ревизије односа између Одбора и директора или утицало на растерећеност Агенције.

Жалба, као редован правни лек, је инструмент без којег се не може замислити модеран и цивилизован правни систем. Стога, у оквиру великог броја овлашћења Одбора Агенције, решавање по жалбама је једно од најзначајнијих. Одбору Агенције у овој важној ингеренцији директно асистира Канцеларија Одбора, те, у једном делу, решавање по жалбама зависи од њихове међусобне комуникације.

Одлучивање по жалбама је у првом краткорочном временском периоду било веома заступљено, што се највише одразило у последње анализираној, 2013. години. Жалба, као редован правни лек, је инструмент без којег се не Различити разлози за повећање жалби и одлука по њима додатно компликују већ не сасвим логично креиран поступак првостепеног и другостепеног одлучивања. Како год, Одбор се на задовољавајући начин суочава са великим порастом жалбених поступака, премда, како је већ констатовано, постоји значајан простор за напредак, при чему се предуслов налази у другачијем – ефикаснијем и ефективнијем институционалном аранжману. Са друге стране, ванредна правна средства су веома ретко коришћен правни лек, па самим тим и нису од круцијалне важности за рад Агенције.

Литература

Водич кроз праксу Агенције за борбу против корупције, Лубарда, Бранко, Бабић, Татјана (ур.), Агенција за борбу против корупције, Београд, 2013.

Годишњи извештај о раду Агенције за борбу против корупције за 2010. годину.

Годишњи извештај о раду Агенције за борбу против корупције за 2011. годину.

Годишњи извештај о раду Агенције за борбу против корупције за 2012. годину.

Миленковић, Дејан, Јавна управа: одабране теме, Факултет политичких наука, Београд, 2012.

Закон о Агенцији за борбу против корупције, „Службени гласник РС“, бр. 97/2008, 53/2010, 66/2011 – одлука УС, 67/2013 – одлука УС, 112/2013 – аутентично тумачење о 8/2015 – одлука УС.

Закон о општем управном поступку, „Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001 и „Службени гласник РС“, бр. 30/2010.

Пословник Одбора Агенције за борбу против корупције

Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у стручној служби Агенције за борбу против корупције, бр. 014-110-00-11/2014-06.

ЦеСИД, УНДП Србија, Став грађана Србије према корупцији – осми истраживачки циклус, УНДП Србија, (онлајн),

http://www.rs.undp.org/content/dam/serbia/Publications%20and%20reports/Serbian/Corruption%20UNDP_SRB_Benchmarking%20Survey%20Serbian%20December%202013.pdf,12/2013., приступљено: 20.10.2015.

Milos D. Hrkalovic M.A,

BOARD OF THE
ANTI-CORRUPTION AGENCY
AND DECIDING ON
COMPLAINTS –
PRAXIS FROM 2011 TO 2013

Resume

This paper examines the Board of the Anti-corruption Agency, as its organ with significant jurisdiction, including ruling in the second grade procedure – primarily deciding on complaints on the director's decisions. The Office of the Board directly assists the Board of the Anti-corruption Agency when deciding on complaints. Also, this paper deals with problems that occur during the deciding on complaints, as well as the Board's praxis from 2011, 2012 and 2013. The praxis of the Board will also be shortly presented on the example of deciding on the extraordinary legal means, apart from being shown through observing deciding on complaints. Both reviews will contain the number of the enacted decisions, as well as the first instance decision content. Special attention will be given to highlighting the illogicalities that can be identified within the institutional arrangement in the case

of the first and second instant decision making in the Anti-corruption Agency. The goal of the paper is to present the institutional system of the Anti-corruption Agency within the jurisdiction of the Board, but also to illustrate the first short-term cycle of deciding on complaints, and to propose solutions that can improve the functioning of the Anti-corruption Agency.

Key words: Anti-corruption Agency, Board, Office of the Board, complaint, extraordinary legal means.¹⁵

---

* Овај рад је примљен 21. септембра 2015. године, а прихваћен за штампу на састанку Редакције 2. новембра 2015. године.